

Slutjustering RAS 2020

Vi tackar våra medlemmar för era synpunkter på slutprodukten av RAS. Vi har omhändertagit delar av era synpunkter där det varit möjligt, alternativt gett en förklaring till era påpekanden genom de frågor vi besvarat nedan. Frågorna är utplockade ur de olika skrivelser som sänts in som svar på remissen. Dock kan nämnas att vissa reflekterat över själva regelverket för meritering invävt i remissvaren på RAS. Detta har gjort att vi kort gett saklig förklaring till vissa bitar men också skickat frågan vidare till meriteringsgruppen för hantering.

Med denna sista slutjustering som nu är klar kommer dokumentet sändas in till SKK för granskning och fastställande.

Önskan om att inte testa hundarna i konkurrens.

Vid 2 av 3 provformer på kortdistans testas hunden redan idag bara mot klockan, DP10 och DP60 = EJ konkurrens prov.

Vi har idag endast ett prov i konkurrens för att kunna skilja ut hundarna från varandra när det kommer till polarhundschampionaten. På samma sätt som vid utställning så delas inte certifikat och championat ut till alla som deltar och på samma sätt är det vid vår provverksamhet där 1:a prisen går ut till dem som presterar lite extra och kvalificerar för championat.

Det räcker med ett dokument del 1.

Del 2 innehåller mycket statistisk som det är viktigt att vi behåller och får med, samt mycket av det fördjupade materialet ur nuvarande RAS som många medlemmar vill ha kvar i kommande RAS. Vid denna revidering delade vi upp det befintliga materialet i RAS i två delar för att förenkla för den som vill ha ett enklare dokument men samtidigt också tillgodose dem som vill ha den fördjupade kunskapen kvar. Tar vi bort del 2 så kommer många medlemmar att bli besvikna. Vi har också lagt vissa delar som önskats från medlemmar som tillägg vid denna revidering i just del 2, exempelvis önskemålet om statistik kring hur det ser ut med samojeder som startar i allmän hundsport. Men skulle SKK vilja att vi har endast ett dokument kan vi givetvis lägga in både del 1 och 2 i ett gemensamt dokument. Men vi tror att det är bättre att börja med att skicka in de olika delarna av RAS i olika dokument då vi tror att detta gör det mer tydligt för den som vill ha ett förenklat RAS och samtidigt kunna gå till den fördjupade delen när de känner behov av det.

För mycket fokus på drag och tävling.

Samojeden är enligt dess rasstandard en släd- och sällskapshund, draghundssporten blir då det naturliga verktyget för att mäta arbetsförmåga utifrån samojedens ursprung och kraven i rasstandarden. För att följa rasstandarden måste vi ha en plan för att testa våra hundar både som duktiga slädhundar likväl som att de skall vara trevliga familjehundar mellan arbetspassen. I RAS nämns bara meritering vilket är ett funktionstest av våra polarhundar i förhållande till deras användningsområde och historia. Det nämns inget om samojeden som

tävlingshund på öppna tävlingar, detta då SPHK använder sporten som verktyg för att utvärdera våra hundar och INTE hunden som redskap för att utöva sporten.

HD index bör stå över 100 för att följa SKK rekommendationer.

Vi har skrivit bör vara minst 100 men SKK kräver över givetvis över 100, dock ett krav utan några större repressalier om någon frångår. Vi har valt ordet bör då många uppfödare tidigare på bla uppfödarmöten pratat väldigt mycket om att inte låsa detta för hårt. Vissa av våra uppfödare vill inte att vi använder skall då detta teoretiskt skulle innebära att man i många fall inte skulle kunna para två bra B-hundar med varande med anledning av att B-hundarna lätt får lägre index då rasen har procentuellt många A-hundar. Våra uppfödare har önskan om att vi inte skall låsa in oss för hårt så folk glömmer bort alla andra viktiga egenskaper vi också skall avla för om de stirrar sig blinda på endast HD-indexet. SKK rekommendationer är ju än dock allt jämt gällande för alla uppfödare anslutna till SKK.

Saknar tydliga referenser. Träning påverkar muskelns arvsmassa – de epigenetiska processerna. ”Källa: 2015 Marlen Lindholm, Karolinska Institutet. Var hittar man denna källa?

Källan till fakta är angiven både till årtal, namn på forskaren och vilket institut som publicerat det. Epigenetiken är ett ämne inom genetiken som det hänt mycket inom under de senaste åren, bla hur levnadsförhållanden hos föräldradjur kan påverka kommande generationers genetik. Nedan några exempel på länkar där det går att läsa om ämnet:

<https://ki.se/forskning/epigenetiks-betydelse-for-traning>

<https://nyheter.ki.se/langvarig-uthallighetstraning-paverkar-musklernas-epigenetik>

<https://www.idrottsforskning.se/traning-paverkar-muskelns-arvsmassa/>

Var hittar man resultatet av RAS enkäterna? Hur har samojedägarna blivit informerade om enkäterna?

Resultaten har sammanställts och delgetts medlemmarna på hemsidan i dokumentet som heter ”Beskrivning av arbetet med RAS”. Enkäterna har legat på hemsidan samt facebooksidan sedan innan årsmötet 2019. Information om dessa enkäter och uppmaningar att svara på dem gavs i samband med årsmötet 2019. Samt påmindes det om detta vid uppfödarmötet 2019 där diskussioner fördes kring hur arbetet med RAS skulle läggas upp. Under 2019 har påminnelser om att fylla i dessa gått ut. Dessa enkäter har varit möjliga att besvara under lång tid.

Samma kombination bör inte göras om.

Detta har vi omhändertagit och lagt till i RAS under population.

Krångla inte till det med en massa siffror mer än att kräva HD index över 100.

Detta är ett önskemål som inkommit från medlem som stöd för de som är

nya. Det har förts diskussioner om att det är viktigt att man även tittar på föräldradjurens index var och en för sig och inte enbart på kull index.

Vi måste kunna kombinera två B hundar utan att bryta mot RAS.

Se ovan.

ED-felen, med tanke på så pass få antal vi har i rasen, var försiktig med att skriva in för mycket i RAS. Allt som skrivs i RAS används nämligen av försäkringsbolagen för att slippa betala ut ersättningar.

Restriktioner kring ED gäller föräldradjur med kända fel. I detta RAS lyfts inte ED lika tydligt som i föregående RAS då det inte är ett utbrett problem. Men dyker det upp bör fler släktingar kollas så vi inte skapar ett problem i rasen.

Rasklubben utbildar inte exteriördomare, bör ändras till informera om vikten av god mentalitet.

Omhändertaget, ordet ändrat.

Meningen med förvaring av hund i bur i tält måste tas bort. Det finns lagar som reglerar detta. Påverkar inte djurvälståndet om en hund sitter i en bur någon/några timmar. Påverkar heller inte mentaliteten.

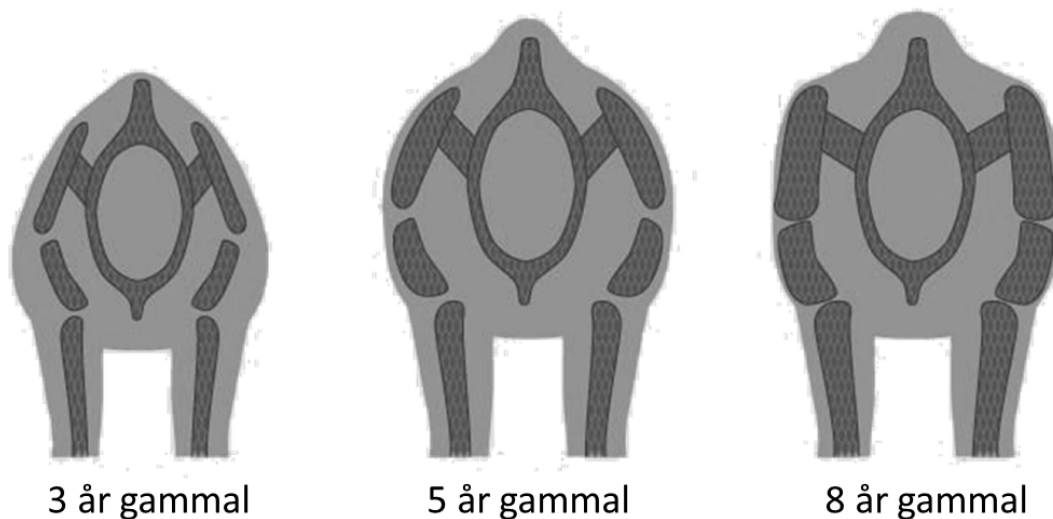
Detta är upptaget på önskemål av uppfödare i klubben. För att nyansera detta på ett bättre sätt har vi nu lagt till ordet "konstant förvaring" istället för bara förvaring. Så detta önskemål är där i och med detta till viss del omhändertaget. Anledningen till att man velat ha med detta är då det finns upplevelser om att vissa ägare inte bara har dem i buren i tältet stundvis utan förvarar dem där i princip kontinuerligt under hela utställningsdagen bortsett från de korta stunder hunden är i ringen, borstas eller snabbbrastas. Bur kan vara bra om det används på ett sunt sätt kortare stunder under dagen. Även tält kan ge bra skydd mot sol och regn när det används på ett sunt sätt.

Hur främjar det föreslagna regelverket målet om att öka antalet hundstarter på polarhundsprov?

Antalet starter vid polarhundsprov främjas genom att varje uppfödare tar ansvar för att marknadsföra rasklubbens provverksamhet på ett positivt och uppmuntrande sätt mot sina valpköpare. Kraven i regelverket är inte sätta för att ett deltagande skall leda till godkänd merit vid första försöket utan för att det skall leda till ökad glädje i att fortsätta testa sina hundar med en vision och mål med att på sikt nå en meritering. Detta då det skall vara en utvärdering av våra hundars arbetskapacitet över tid. På samma sätt är reglerna vid utställning utformade, ett deltagande garanterar inte ett championat, ett certifikat eller ens ett "good" i kvalitets bedömningen, för många krävs anmälan till flertalet utställningar innan önskvärt resultat kommer. Och många samojedägare kommer aldrig att få ett certifikat eller vinna med sina hundar på utställning hur många gånger de än försöker, så om certifikat och att vinna är vad som anses locka nya till sporten bör vi fundera över detta även vid fler aktiviteter och sporter.

Ang. unga hundar: det är ytterst individuellt hur mycket hundarna grovnar på sig med ökande ålder. Däremot ser man att många av dem som är väldigt lätta och rangliga som unga förblir det upp genom åren.

Alla däggdjur genomgår tillväxtfaser under sin levnadstid, här är inte hunden undantagen. Hundar och Hästar grovnar med åren likväl som människor gör, en tonårskille ser tex inte ut på samma sätt som han sedan kommer att göra vid 35-40 års ålder. Denna fakta är redan sedan tidigare RAS något rasklubben enats kring, likväl som det är granskat och godkänt av SKK sedan tidigare. Alla hundar oavsett tunn eller grov byggnad i unga år kommer påverkas av den naturliga tillväxten och fylla ut allt mer med åren.

Ovan: En studie av tillväxten hos häst, liknande händer även på våra hundar.

Tillväxten hos däggdjur ses snarlik mellan de flesta arter. Tonårsskallar är långa och skrangliga, likaså är junior och unghundar. Samma gäller för hästar där forskarna genom systematiska mätningar av växande unghästar skaffat sig en objektiv bild av hästars tillväxt och exteriörutveckling (Hästens exteriör, prestation och hållbarhet, av: Lars-Erik Magnusson). Kunskapen och erfarenheterna ur dessa studier går också att översätta på våra hundar då de utvecklingsmässigt i olika åldrar förändras snarligt hästen om än i ett kortare generationsintervall. Ett omfattande arbete inom detta område på häst genomfördes redan 1927 i Sverige av professor Karl Eriksson. I hans studier ingick 500 djur och han kunde fastslå att tillväxten med avseende på samtliga mått var större ju yngre individerna var. Tillväxten skedde dock inte likformigt, den var t.ex. dubbelt så stor i bredd som i höjd. Afanassieff (1929) undersökte sambandet mellan ålder och olika kroppsmått. Han fann störst samband mellan tillväxt och bröstdjup och konstaterade också att tillväxten först avstannade i extremiteterna och sist beträffande bålens längd, bröstomfång och bröstdjup. När bröstkorgen fortsätter att öka i volym och djup efter att extremiteterna avstannat i tillväxt kommer även proportionerna att förändras, djuret får mer kropp och procentuellt mindre ben.

Ang. kravet på provmerit för cert, borde återgå till tidigare regler: certet delas ut till bästa hane resp. tik och att man för att få ut utställningschampionat måste ha dragprov.

Detta är inget som styrs i RAS, utan i vårt regelverk för meritering. Vi tar med oss tanken till meriteringsgruppen.

Med tanke på allt sämre snöförhållanden i landet bör man se över möjligheterna till att även barmarksmeritering ska vara championatgrundande. De förhållanden som ofta råder på snötävlingarna är inte polara.

Se svar ovan. Dock kan nämnas att barmarksproven var något majoriteten av våra medlemmar ville att vi helt tog bort sett till de enkätundersökningar som gjordes i samband med översynen av meriteringsreglerna, dock valde meriteringsgruppen att föreslå att barmarksproven fick finnas kvar en period till med anledning av vetskapen om att det finns medlemmar som har svårt att resa långt. Samt finns det en utbredd uppfattning inom klubben att en polarhund skall testats på snö och inte på barmark.

För 10 år sedan var det ytterst få spann som gick så fort som de topppresterande idag. Man bör räkna tiderna genomsnittligt på samtliga starter för att få en uppfattning om vad som är bra eller dåligt för rasen eller hur utvecklingen är. Det är heller inte något riktmärke på om våra hundar blivit sämre brukshundar. Man kan inte jämföra från år till år eftersom förhållandena växlar oerhört. Och hur främjar det rasen att man siktar på att få allt snabbare hundar? Det sker tyvärr ofta på bekostnad av både exteriör och rastyp. Banorna har på vissa ställen också förändrats över tid vilket också gör att man inte kan jämföra tiderna.

Angående statistiken för rasens prestationer hänvisar vi till diskussionsunderlaget för översynen av meriteringsreglerna. Hastigheterna har de facto gått ner och inte upp de senaste tio åren. I Sibirien gick hundarna dessutom i genomsnitt ännu lite snabbare än vad de topp presterande hundarna gjorde för 10 år sedan trots sämre utrustning och sämre förhållanden vad gäller spår och underlag än det vi idag använder. Även för 10 år sedan var utrustningen sämre än idag och trots det går hundarna idag långsammare i genomsnittlig km/h tid. Inte bara de topp presterande spannen gick fortare utan även när man tittar på genomsnittsplaceringarna finner vi samma fenomen att även de hundarna gick långsammare. Te.x. kunde en 5:e plats för 10 år sedan ge samma genomsnittshastighet (km/h) som dagens vinnarspann går i mål på.

Det finns nog ingen i rasklubben som siktar på att bara få allt snabbare hundar men målet för många är nog att i vart fall få fram hundar som kan hålla sig i linje med hur de presterade för 10 år sedan och även historiskt i Sibirien.

Många jämför gärna Samojuden med de andra B-raserna bland polarhundarna (raser som är utpräglade fraktraser, AM och GRL), men glömmer då ofta bort att samojuden idag har blivit långsammare än dessa trots att samojuden inte är en utpräglad fraktras på samma sätt. De två

andra B-raserna har idag dessutom krav på högre hastigheter och fler prov i konkurrens än vad samojeden har.

Angående förändrad exteriör och rastyp finns det risk att anta att det kan vara en orsak till att rasen idag inte klara vad den gjorde för 10 år sedan och ännu mindre håller sig på de nivåer (genomsnitts hastigheter, km/h) de gjorde i Sibirien. Här får vi helt enkelt jämföra dagens hundar med bilder på hundar för 70-120 år sedan och även titta på de hundar som togs från Sibirien för att se om våra prov har förändrat rasen i positiv eller negativ mening.

Både banorna i Furudal och även Åsarna kan till stor del jämföras med dagens resultat då banans sträcka är snarlika även idag, samt att det är ytterst få år som bjudit på något extremt väderförhållande vid dessa banor.

Målnr. 3: det är egentligen inte mätbart eftersom det blir mätt genom subjektiv uppskattning.

Detta är omhändertaget genom att vi tagit bort ordet subjektivt och endast låtit första meningen vara kvar. Sedan får vi hitta verktyg för att utvärdera detta på bästa sätt. Kanske genom att årligen be våra samojedägare svara på i vilken utsträckning de använder sina hundar i friluftslivet.

Målnr 4: Det är väldigt många hundar som körs regelbundet och testas utan att för den delen starta på polarhundsprov. Därför kan inte målet anses relevant.

Det är just det som står. Att vi måste ta hänsyn även till att alla hundar inte startas på prov men ändå används som draghund/arbetshund. Men om vi skall kunna mäta rasens utveckling på något sätt är det de officiella proven vi har att utgå ifrån.

Mentala egenskaper: alla hundar är inte ledarhundar men kan vara väldigt duktiga draghundar i ett spann ändå. Styrkan hos hundarna som går som wheel kräver också en god mental egenskap.

Naturligtvis är inte alla ledarhundar. Men antal hundar som idag har goda ledaregenskaper är väldigt få och det krävs mycket mer mentalt av en duktig ledarhund än en weelhund. Det är flertalet uppfödare som flaggat för vikten av att selektera för goda ledarhundar då man upplever att vi idag har svårt att hitta ledarhundsämnen i rasen. Utan en god ledarhund kommer inte spannet särskilt långt. Detta är en avelsfråga och just därför belyser vi ledarhunden lite extra i RAS. Det är viktigt att vi i RAS jobbar med de egenskaper vi har brist på och ser över vad vi kan göra för att öka andelen hundar med ledarhundsegenskaper. Avlar vi på goda ledarhundar ökar chansen att dessa hundars goda egenskaper förs vidare, dock är det aldrig en garanti.

Konstruktionen har vi beskrivet i rasstandarderna, det är inte upp till oss att förändra byggnaden för att öka farten. En korrekt konstruktion gör att förslitningar minimeras.

Det är just det som står att vi skall verka för funktionen i linje med kraven

i rasstandarden. Exteriört utdrag av RAS skall också finnas. Då de exteriöra delarna i RAS utgår från rasstandarden och rasklubben vid uppfödarmöten mm varit överens om att det är svårt att vara överens om alla tolkningar varför vi istället skall fokusera på funktionen och de delar i rasstandarderna som går att mäta. Frågan anses omhändertagen i RAS.

Vad har användandet av täcken i RAS att göra?

I enkäten har det framkommit att många måste använda täcke så fort det regnar annars får hunden fuktexem/hotspots. Därför är det med då vi vill uppmärksamma våra uppfödare på att detta är något vi bör tänka på i vårt avelsarbete så vi inte får hundar med pälsar som inte håller för väder och vind.

Där bör också läggas till att det är en ökning av väldigt högställda hundar som också är ett funktionsfel och kan föranleda förslitningsskador. Allt mindre öron: det är många som har allt större öron och det blir större exponering för kyla och risk för köldskador. I vår standard står relativt små öron, rörligheten och förmågan att kunna stänga dem är viktig. Nosen ska enligt rasstandarderna vara ca 50% av huvudets längd, viktigt att man inte bara framhåller en lång nos utan också att den ska vara i relation till skallen vad gäller bredd och proportion.

Det är mycket större risker med förslitningsskador på en för tung hund än en lättare hund. Samojeden skall enligt rasstandarderna ha mer ben än kropp. Lågställthet anges som ett fel i rasstandarderna. OM det finns veterinärutlåtanden om att vi har samojeder med en anatomisk byggnad (för lätt kropp och för långa ben) som gjort att de dragit på sig förslitningsskador med anledning av dess konstruktion så vill vi gärna ta del av dessa. Detta då det inte är något arbetsgruppen hört talas om eller känner till. Finns belägg för något sådant i journaler och ur en veterinärmedicinsk aspekt? Eller finns det belägg för det ur ett erfarenhetsperspektiv bland slädhundsförare som kört ett stort antal hundar regelbundet under längre tid och tävlat i många år? Någon sådan uppfattning finns heller inte bland elitförarna av alaskan husky i USA, där finns dock en utbredd uppfattning om att tunga/grova hundar med korta extremiteter disponerar för sämre prestation och högre skadebenägenhet.

Att öronen skall vara relativt små bör ställas i förhållande till vad för att komma sanningen som närmast. Även här får vi gå tillbaka till de tidiga hundarna för att se hur små eller stora öronen över lag var som även då beskrevs som relativt små. Tittar man tex på en mängd historiska bilder är många öron idag betydligt mindre än de var förr. Tittar vi på exempelvis polarvargen är öronen mindre än hos de mer sydligt levande vargarna men inte så små som öronen blivit hos många samojeder idag. Det är ytterst få hundar idag som har öron som är betydligt större än de var hos hundarna i Sibirien, samt är det inte troligt att öron i den storlek som hundarna hade i Sibirien skulle leda till köldskador då många polara raser och djurarter har mindre öron än sydligare arter men aldrig så små som de idag blivit hos stora delar av rasen.

Angående förkrympt skalle har vi omhändertagit detta genom ett tillägg: ” Viktigt att även kontrollera att inte skallen i sig är förkrympt/förkortad vilket ger 50/50 i proportionsförhållanden trots att nospartiet är för kort”.

Pälsar: det finns förutom för stora mjuka ulliga pälsar en risk med för kort, tunn päls vilket inte är funktionellt i stark kyla.

För kort och tunn päls är inget vi har ett problem med i rasen då även de mer kortpälsade hundarna som är en del av den naturliga variationen inom rasen har bevisat att de klara av att ligga ute och arbeta i många minusgrader på fjället utan problem. Däremot har det rapporterats om stora och ulliga päls och pälsar av fel struktur oavsett längd som läcker värme och kan ge upphov till exempel vilket framgår av hälsoenkäten. Vi har omhändertagit detta om fel pälsstruktur genom följande tillägg i RAS: ”Oavsett pälslängd finns risk för att hundar med fel pälsstruktur läcker värme”.

Samojeden är ingen sprinter och dessutom kommer snömängd väderförhållanden spela för stor roll. Tävlingsmoment som det kommer handla om ger en negativ trend med förmodligen färre starter på tävling.

Ordet sprint betyder kortdistans och har inget med fart att göra. Snömängd och väderförhållanden är lika för alla startande. Tävlingsmoment förekommer i alla hundsporter i någon form. Ibland mot klockan, ibland i konkurrens mot andra och som vid utställning genom ett subjektivt tyckande i vad just den enskilde domaren för dagen önskar prioritera. Kanske är det något vi bör diskutera om tävlingsmomentet över lag bör slopas i hundvärlden. Kanske skall vi sluta bedöma hundarna i konkurrens mot varandra vid utställning och bara beskriva dem mot rasstandardens istället. Det finns önskemål även bland uppfödare inom vår egen ras som gärna ser ett avskaffande av utställningstävlingen och istället ser ett införande av en exteriörbeskrivning till fördel för rasen. Detta är frågor vi kan ta med oss för diskussion framåt.

Mycket bättre och sundare att införa t.ex. viktklasser och ta bort tävlingsmomenten, = inte ett tävlingsmoment med x % på första ekipage i mål. Utan milen på 1 timme så alla kan få en god chans att klara meritering. Övriga ekipage som önskar tävla, där kan SPHK ordna med den biten för dessa som är och har mer rutin.

Prov i milen på timmen har vi redan iform av DP10. Detta prov är precis det som här önskas. Även DP60 provet mäter hunden endast mot klockan. DP20+ provet är idag det enda provet vi har på kortdistans som mäter hundarna mot varandra i konkurrens. I fråga om ett championat bör det vara rimligt att ställa krav på hundarnas prestation i förhållande till varandra inom raspopulationen, annars blir ju championatet utan värde.

En godkänd meritering börjar vid ett 2:a pris där kraven ligger betydligt lägre än kraven för 1:a pris. Även en titel, PDP, går att klara genom 4:a stycken 2:a pris. Just PDP-titeln är framtagen för att vara ett enklare delmål att nå för den oerfarne och även för den som inte siktar på de högre meriterna som krävs för ett polarhundschampionat. 2:a pris är en godkänd

meritering som stambokförs i SKK stambok och är vid flera prov tillräckligt för att tillgodoräkna sig merit för tävlande om certifikat och championat vid utställning. Tittar vi på kraven för godkänd meritering som börjar vid ett 2:a pris så ligger kraven för samojed väldigt lågt jämfört med övriga polara raser. Övriga polarhundar är kraven högre både på minihastighet (km/h) och vid konkurrens proven snävare i % satserna. Husky kräver tex grundtid + 5% för förstapris medan samojed endast kräver 15% och 20% för 2:a pris som är en godkänd meritering. Vid tillämpning av minihastighet vid DP60 kräver AM o GRL minst 11 km/h för 1:a pris medan samojed inte kräver mer än 9 km/h för ett första pris och 8 km/h för ett 2:a pris som är en godkänd meritering.

Så förhållandevis har samojeden mycket låga krav för meritering i jämförelse med övriga polarhundar både vad gäller fart och %-satser vid konkurrens.

Och att dessutom föreslå att minst en av föräldrarna ska vara dragmeriterad för valregistrering är ju helt förkastligt. Det kommer ju snarare snäva avelsutbytet i stället för att bredda.

Varken rasklubben, arbetsgruppen för RAS eller arbetsgruppen för översyn av meriteringsreglerna har föreslagit detta. Däremot har de redovisat att det var ett önskemål från enstaka medlemmar, inget annat. Se vidare dementi av detta på rasklubbens hemsida.

Förslag 10 km/h för släde och 9 km/h för pulka på DP20+ och 8km/h resp 7,5km/h på DP60+. Det är ju inte hastighet vi vill åt utan dragviljan om det ska vara någon meritering. på DP 10 lastvikt på 15-20 i pulka då förmodligen skidåkaren klarar att åka själv utan draghjälp och ta bor vikten på släde då hunden även får släpa på förarens vikt. så blir en rejäl vikt ändå för de som väljer att meritera med släde.

Minikrav på hastighet är en förutsättning för att vi skall kunna mäta och utvärdera våra hundars egenskaper och kan inte sättas för lågt om vi skall nå målet med att följa rasstandarderna och SPHK stadgar där det står att vi skall bevara raserna och utveckla deras specifika egenskaper så som exempelvis draghundar. I rasstandarderna står det att samojeden är en slädhund och detta mäter vi inte genom att bara se om de drar utan vi behöver bevara deras kapacitet att färdas långt i liknande tempo som hundarna i Sibirien.

AM och GRL som är renodlade fraktraser har i sina regelverk krav på lastvikt men samtidigt även betydligt högre krav på hastighet än samojeden. Så förhållandevis har samojeden mycket låga krav för meritering i jämförelse med övriga polarhundar både vad gäller fart och %-satser vid konkurrens. Att sänka kraven ytterligare skulle göra att Samojeden i ännu större utsträckning riskerar att tappa goda egenskaper för arbete i selen, samt halkar efter ännu mer i förhållande till övriga polarhundar.

Vad jag förstår har klubben fått in önskemål om krav på provmeriter för registrering men bedömt att det inte är genomförbart ännu (endast kontrollera statistik enl sidan 36).

Ingen har påstått att det är genomförbart i framtiden heller. Ord och meningar går att tolk olika men det står tydligt i det materiel som ligger ute att vi INTE kommer jobba för detta men att vi vill skapa ett statistiskt underlag för den intresserade att titta på i och med att önskemålet inkom från några medlemmar.

Remissförslaget presenterades den 30 januari samt att diskussionsunderlaget läggs ut så sent som 3 februari. Att det dessutom ska diskuteras redan på uppfödarmötet Furudal är inte ok.

Våra medlemmar är sedan många år tillbaka väl medvetna om att vi varje år i Furudal de senaste 20 åren avhandlat årets största uppfödarmöte och att vi där alltid går igenom de större och viktigare frågorna. Diskussionen kring RAS arbetet hade vi redan vid uppfödarmötet 2019 och fortsatte det 2020 med fokus på rasstandarden och rasen. Att vi skulle presentera arbetet med meriteringsregelöversynen i Furudal var något alla i styrelsen var medveten om flera månader innan då detta nämnts på flertalet styrelsemöten. Även genomgången av arbetet med meriteringsregler görs brukligt i samband med vinterveckan i Furudal. Alltså inget nytt eller okänt för någon. Remisstiden (möjlighet att lämna synpunkter på slutprodukten) har sträckt sig betydligt längre än till sistan dagen av vinterveckan i Furudal. Samt har medlemmarnas åsikter efterfrågats tidigare i arbetet genom både enkäter och möjlighet att maila in sina åsikter under i princip hela 2019, samt har det varit uppe på årsmöte 2019 och medlemsmöte. I och med detta kan vi konstatera att det funnits stor möjlighet för alla medlemmar som önskat att vara med och påverka arbetet med RAS, en möjlighet många också tagit både genom att närvara vid de olika mötena, genom att besvara enkäterna och maila in sina synpunkter. Vi är jätte tacksamma för det stora engagemang många av er visat och vi har gjort vårt bästa i att omhändertera era önskemål på bästa sätt.